

PANCERNIK (2) *sb m*

pancernik (1), **pancerznik** (1); pancernik *ReszPrz*; pancernik *BartBydg*.

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg *N* pancernik (2). ◊ [*G* Pancernika.]

Sł stp notuje, Cn: pancernik, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Rzemieślnik zajmujący się wyrobem pancerzy, płatnerz; lorifex BartBydg* (2) : Lorifex, pancernyk *BartBydg* 84; [Iacobus panczernyk [może nazwisko] de Opole *KsięgiPrzyjęć* 1502 nr 9189; Loricarius Pantzermacher Pánczernik *ArtNom* K8; Pánczernik/ Loricarius. *Volck* Qqqv].

W połączeniu szeregowym (1): Kráwiec/ Swiec/ Gárbarz/ Młynarz/ Kát/ y Páncernik: kto fię tráfi á śmie y chce/ tedy mu wolno v Lutheranow łłowem Bożym łszermować *ReszPrz* 44.

2. [*Człowiek noszący pancerz; loricatus, thoracatus Cn:*

Zestawienie: n-pers »święty Dominik Pancernik« = *świętyDominik Pancerny (Loricatus)*: Zywoť S. Dominiká Pánczerniká/ piány od Piotra Damiana do Papieża. Alexándrá wtorego [*Cf*św. *Dominik*] powielu lat pancerz żelazny na gołe ciało łwoie włożył *SkarŻyw* 938 (*Linde*), 937 (*Linde*).]

Synonim: 1. płatnerz.

HK